

O, xanəndəlik sənətinə bir qədər gec – 27 yaşında gəlsə də, qisa zamanda şöhrət qazanıb, gənc yaşda Əməkdar artist fəxri adına layiq görülüb. Onu hər birimiz ilk Televiziya Muğam Müsabiqəsinin qalibi, Opera və Balet Teatrının Şah İsmayılı kimi tanıyırıq. Həmsöhbətim muğamlarımızın istedadlı ifaçısı, gözəl səsini sevə-sevə dinlədiyimiz Teyyar Bayramovdur.

- «Tibb qəzeti» olduğunuza görə səhbətə səhhətinizdən başlayaqq.

- Səhhətim yaxşıdır. Ümumiyyətlə, mən gec-gec xəstələnilərim. Ciddi ehtiyac olmayıncı da həkimə müraciət etməyənlərdənəm. Bu sanki bizim milletin qanındadır.

- Səsinizə qarşı da belə biganəsiniz?

- Əslində, nə səhhətim, nə də səsimə qarşı biganə deyi-ləm. Zərərlə vərdişlərdən uzağam, tez-tez səs həkiminə müraciət edirəm. Hətta deyərdim ki, səsinin qayğısına qalan, onu qoruyan 5-6 nəfər xanəndə varsa, onlardan biri mənəm. Səsimə zərər verən, onu korlayan qidaları da qəbul etmirəm.

- Qarabağlı uşaqlar adətən oxumağa çox tez başlayırlar. Bəs siz niyə sənətə 27 yaşında gəldiniz? O vaxta qədər səsinizdən əmin deyildiniz, yoxsa xanəndə olmaq istəmdiniz?

- Əslində, uşaqlıqdan mənə yaxşı səsim olduğunu çox deyi-blər. Orta məktəbdə müəllimlərim də valideynlərimə bu barədə bildirmişdilər. Hələ o vaxtlar müxtəlif tədbirlərdə, dərnəklərdə iştirak edirdim. Ümumiyyətlə, bizim nəsildə yaxşı səsi olanlar çoxdur. Amma heç biri bu sənətin ardınca getməyib. Axı, Qarabağda səsi olmaq qeyri-adi hal sayılmırı. Ona görə mən də uşaqlıq arzuma çatmaq üçün çalışdım, hüquqşunas oldum. Çünkü hələ kiçik yaşlarımdan böyüyüb cinyətkarları tutacağımı, onlara qarşı mübarizə aparacağımı düşünürdüm.

Teyyar Bayramov: «Hər bir insanın həyatında musiqi var»

Məni xanəndə kimi görmək anamın arzusu idi. Ancaq mən buna qeyri-ciddi yanaşardım. Bir gün məndən xəbərsiz anam dayımla birlidə böyük sənətkarımız Mənsum İbrahimovun yanına gedib və deyib ki, oğlumun çox yaxşı səsi var, onu dinləmeyinizi xahiş eləyirəm. Mənsum müəllim də razılaşdı. Onda mənim artıq 27 yaşım var idi və bir neçə il idı ki, hüquq mühafizə orqanlarında çalışırdım. Düzü, ilk eşidəndə anama etiraz etdim, nahaq yero getdiklərini, oxuyan olmayıacağımı dedim. Nədənsə, bu sahə mənə çotin gəldi. Bəlkə də səbəb xarakterimdə olan utancaqlıq idi. Amma getdim və bir də ayıldım ki, artıq sənətdəyəm. 2003-cü ildə Asəf Zeynallı adına Musiqi Kollecinə daxil oldum. Bir il sonra Opera və Balet Teatrına dəvət aldım. Burada səhnə fəaliyyətimə «Leyli və Məcnun» tamaşasında İbn Səlam obrazı ilə başladım. 2006-cı ildə isə dahi sənətkarımız Müslim Maqomayevin «Şah İsmayıł» operasında baş rol – Şah İsmayıł mənə həvalə olundu. Bu tamaşalarla bərabər, «O olmasın, bu olsun», «Nətəvan» operalarında xanəndə roluunu ifa etdim.

Heydər Əliyev Fondunun keçirdiyi 3 böyük layihənin – 2005-2006-cı illərdə ilk Televiziya Muğam Müsabiqəsinin, 2009-cu ildə keçirilən Ümum respublika Muğam Müsabiqəsinin və Beynəlxalq Muğam Festivalının qalibi oldum. Bu yaxnlarda 5-ci diskim işq üzü gördü. Bütün bu uğurlar, eyni zamanda, dövlət başçısının Sərəncamı ilə gənc yaşda Əməkdar artist fəxri adına layiq görülməyim mənim üçün böyük stimul oldu.

- Qısa zamanda bu qədər uğur qazanmaq və sevilmək hər kəsə nəsib olmur. Həyati-

nızdakı bu qəfil dəyişikliklər sizi insan olaraq dəyişmədi ki?

- Həqiqətən də, Televiziya Muğam Müsabiqəsi bizi cəmi 3 ayın içində xalqa tanıdı və sevdirdi. Həmin dövrədə bir gün görkəmli sənətkarımız Rasim Balayev məni, sənət dostlarım İlkin Əhmədovu və Babək Niftaliyevi kənara çəkib, bizə bir məsləhət vermək istədiyini dedi. Bildirdi ki, mən də sizin kimi qəflətən tanınmışam və xalqın sevimlisinə çevrilmişəm. Bu cür tanınanda insanın özünü

musiqiçiləri ilə bərabər reallaşdırılan “Salam Hola” layihəsində mən də çıxış etmişəm və yüksək sənətkarlıqla hazırlanmış layihənin iştirakçısı olmaqdən zövq almışam.

Təbii ki, zövqlər müxtəlifdir. Hər ifaçının olduğu kimi, hər ifa tərzinin də öz tamaşaçısı, dinləyicisi var.

Bəzən deyirlər ki, estrada müğənniləri niyə muğam oxuyurlar? Mən bu fikrə çox təəcübənlənirəm. Niyə oxumasınlar?! Muğamlar bizim milli mu-

Məhəbbət Səfərov ikinci yeri qazandı. Onlar səhnədə ifa edən zaman nə qədər həyəcan hissi keçirdiyimi sözlə ifadə edə bilmərəm. Mənim müsabiqələrdə çıxışım başlayandan bitənədək Mənsum müəllimin nələr çəkdiyini onda anladım. Həqiqətən, çox çətindir.

Yeri gəlmışkən vurgulayım ki, belə müsabiqələr gençlərin həyatında öz ifa tərzlərini göstərmələri üçün xüsusi rol oynayır. Əvvəlki nəsillərin uzun yol qət edərək, çətinliklərlə gəldik-

siqımızdır və əlbəttə ki, onların da oxumağa haqqı çatır.

Estrada müğənniləri adətən müğəm dəsgah şəklində deyil, ondan hər hansı bir şöbə oxuyurlar. Və ola bilər ki, kimsə müğəm elə o kiçicik ifadə sevər.

- Xarici dövlətlərdə dəfə-lərlə Azərbaycan musiqisini təmsil etmək necə hissdir? Muğam başqa xalqlar tərəfindən necə qəbul olunur?

- İndiyədək 30-a qədər ölkədə səfərdə olmuşuq, konser proqramları ilə çıxış etmişik. Elə bir yer deyə bilmərəm ki, orada müğam ifa olunsun və xüsusi heyranlıqla karşılaşmasın, sevilməsin. Tamaşaçılar çox zaman hissələrini gizlədə bilmirlər, konsertdən sonra bize yaxınlaşırlar, çox bəyəndiklərini, heyrətlə dinlədiklərini ifadə edirlər. Bəzən soruşurlar ki, bu zəngülələri necə etmək olar, yəqin boğazınıza xüsusi aparat yerləsdirmisimiz?

Əlbəttə ki, bütün bunları yasayan insan Azərbaycan musiqisini təmsil etdiyi üçün ancaq qürur hissi keçirə bilər.

- Həm də müəllim kimi fəaliyyət göstərirsiniz. Tələbə olmaq çətindir, ya müəllim?

- Məsuliyyətli insan üçün hər işin, o cümlədən tələbəliyin də, müəllimliyin də öz çətinlikləri var. Mən müəllimlik fəaliyyətinə 2005-ci ildən başlamışam. Artıq 5 ildir ki, Azərbaycan Dövlət Milli Konservatoriyasında dərs deyirəm. Çalışıram ki, üzərimə götürdüyüm işlərin layiqincə öhdəsindən gəlim.

Mən ustadlarımızın bir fikri ilə də razılaşram ki, müəllimlik peşəsi ilə məşğul olan zaman xanəndə tələbəni öyrədə-öyrədə özü də öyrənir.

Onu da qeyd edim ki, teləbələrim həm də müğam müsabiqələrdə iştirak edirlər. Hətta sonuncu Televiziya Muğam Müsabiqəsində onlardan biri –

O yerlərlə bağlı o qədər xatirələrim var ki... Amma çətinlik çəkirəm danişmağa. Ağdam tez-tez yuxuma girir. Uşaq vaxtı gedib-goldiyim yolları yuxuda görürəm. Mən işgal altında olan torpaqlarımızın, o cümlədən də Ağdamın azad olunacağına inanıram və o günü səbir-sizliklə gözləyirəm. Allah o günü bize nəsib edəcək.

- İşinizə olduğunu kimi, şəxsiyyətinizə də tələbkarlıqla yanaşdırığınızı deyə bilərsinizmi?

(Ardı səhifə 9-da)

Təyyar Bayramov: «Hər bir insanın həyatında musiqi var»

(Əvvələ səhifə 8-də)

- Mən hesab edirəm ki, xanəndə davranışımı ilə, mədəniyyəti ilə, insanlara münasibəti ilə, ədəb-ərkani, geyimi ilə, bir sözlə, hər cəhətdən nümunəvi insan olmalıdır. Amma təkcə efirdə yox, həm də həyatda. Təəssüf ki, sənət adamlarında bu bəzən təzad təşkil edir. Əsas odur ki, vudcanını itirməyəsən.

Əslində, heç kim özü haqqında «vicedansızam» demir. İnsan özü haqqında həmişə yüksək fikirdə olur. Ancaq şəxsən mən çalışıram ki, vicedansızlıq etməyim, kimsə haqqını tapdalamayım, zəhmətini itirməyim.

- Komplekslisiniz?

- Bəli, çox. Bəlkə də sənətimlə əlaqəlidir. Bəlkə başqa peşə ilə məşğul olsayıdım, daha rahat olardım.

- Qismətə inanırsınız?

- Bəli. Məsələn, düşünürəm ki, xanəndə olmaq mənim qismətim, alın yazım imisi.

- Risk edə bilən insansınız?

- Bəli. 27 yaşında həyatımın istiqamətini tamamilə dəyişə biləcək qədər.

- Nə vaxtsa hüquq sahəsin-də fəaliyyətinizi yarımcıq qoymağıniza peşman olmusunuz?

- Xeyr. Mənsum müəllim mənə demişdi ki, bu, çox çətin

sənətdir, əgər əzmkarlıqla çalışacaqsansa, gəl. Çünkü həmin dövrdə mənim yaşım az deyildi, doğru və çox ciddi qərar verməli idim. Qarşıma məqsəd qoydum və ardınca getdim. Peşman da deyiləm.

- Size, real həyatda Leyli və Məcnun məhəbbəti var?

- Dastanlardan, əsərlərdən görürük ki, o cür böyük sevgilər nakam olanlardır. Bəlkə real həyatda da var. İndi ağlıma ancaq İlham və Fərizə gəlir.

- Yeri gəlmışkən, heç Məcnunu oynamamaq istəmisiniz?

- Tənyanlar bilir ki, görkəmimə, səsimə uyğun olduğuna görə Şah İsmayıл mənə çox doğmadır. Artıq 10 ildir ki, sənəndə Şah İsmayıл rolunu ifa edirəm. Mənə, Məcnun mənim görkəmimə uyğun deyil. Amma nə bilmək olar, bəlkə gələcəkdə onu da oynayaram. Onu zaman göstərər.

- İdmanla məşğul olursunuz?

- Vaxtilə yunan-roma güləşini ilə ciddi məşğul olmuşam. Yarışlara da gedirdim. Sonra zədə aldım və bu sahədən uzaqlaşdım.

- Bir çox sənət adamları deyirlər ki, bu sahədə heç kim bir-birinə səmimi dost olmur...

- Mənim xanəndə dostlarım

var. Ümumiyyətlə, münasibətim pis olan sənət yoldaşım yoxdur. Çünkü heç bir dedi-qoduya əhəmiyyət verən insan deyiləm.

- Size, musiqinin insan sağlamlığına, psixoloji vəziyyətinə təsiri var?

- Əlbəttə. Mən demirəm ki, musiqi cərrahiyəni əvəz edə bilər, ya hansısa ağır xəstəliyi sağlamalar. Amma musiqi insana xoş təsir bağışlayır, ruhunu sağlamlaşdırır, onun psixoloji durumu yaxşılaşdırır. Mənə, hər bir insanın həyatında janrından asılı olmayıaraq musiqi var.

- Bəzən deyirlər ki, muğam insanlarda ruh düşkünüyü, depressiya yaradır...

- Əgər muğam kimdəsə depressiya yaradırsa, qulaq aşmasın. Mənə, ifaçıdan da çox şey asılıdır. Muğam coşqunluq, ruh yüksəkliyi də yarada bilər. Həm də muğamı hər beyin qəbul etmir axı, gərək beyin yetkin olsun. Yaxşı bir deyim də var ki, muğam ayağı yox, başı tərpədən janrındır.

- Sonda həkimlərimizə arzularınızı eşitmək istərdik.

- Mən həkimləri çox istəyirəm. Onlar bizim sağlamlığımızın keşiyində dayanırlar. Bizim hərəmiz bir sahədə xalqa xidmət edirik, onun əşqərləriyik. Həkimlər ön cəbhədə xidmət göstərənlərdir. Çünkü onların işi daha çətin və məsuliyyətlidir. Həkimlərimizə sağlamlıq və uğurlar arzulayıram.